

Bruksela, 30 września 2026 r.
(OR. en)

13793/26

JAI 1223
COPEN 362
CYBER 389
COPS 568
RELEX 1244
JAIEX 76
TELECOM 453
POLMIL 402
CFSP/PESC 1536
ENFOPOL 351
DATAPROTECT 305

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	29 września 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 522 final
Dotyczy:	Zalecenie DECYZJA RADY upoważniająca do uczestnictwa w rokowaniach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących projektu protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 522 final.

Załącznik: COM(2026) 522 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 29.9.2026 r.
COM(2026) 522 final

Zalecenie

DECYZJA RADY

**upoważniająca do uczestnictwa w rokowaniach w ramach Organizacji Narodów
Zjednoczonych, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących projektu protokołu
uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST ZALECENIA

• Przyczyny i cele wniosku

Cyberprzestępczość ma wymiar globalny i nie uznaje granic. Cyberprzestępcy wykorzystują powstające technologie, takie jak sztuczna inteligencja (AI), do automatyzacji ataków, inżynierii społecznej i omijania zabezpieczeń, dzięki czemu cyberataki stały się bardziej skalowalne i skuteczne. Recesja gospodarcza, niestabilność geopolityczna i pogłębiające się nierówności na świecie zwiększyły zachęty dla osób fizycznych do angażowania się w cyberprzestępczość motywowaną finansowo¹. Ponadgraniczny charakter internetu sprawia, że dochodzenia w sprawie cyberprzestępstw mają niemal zawsze charakter transgraniczny, co wymaga ścisłej współpracy organów w różnych państwach.

W ostatnich latach rośnie liczba krajów, z którymi musimy współpracować. Cyberprzestępcy ukrywają się bowiem w sprzyjających jurysdykcjach na całym świecie, aby dokonywać ataków na UE i jej kraje partnerskie. W związku z tym na szczeblu krajowym, unijnym² i międzynarodowym podejmowane są działania mające na celu usprawnienie współpracy w dziedzinie zwalczania cyberprzestępczości. Częścią tych działań jest nowa Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości („konwencja ONZ”)³. Ustanawia ona wspólne zasady na szczeblu globalnym w celu usprawnienia współpracy w zakresie cyberprzestępczości i gromadzenia materiału dowodowego w formie elektronicznej do celów prowadzenia postępowań przygotowawczych lub karnych, tworząc podstawę do współpracy z wieloma państwami, z którymi ani UE, ani jej państwa członkowskie nie zawarły umów, przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania prawa i wartości UE. Konwencja ONZ jest zgodna z obowiązującymi instrumentami unijnymi i międzynarodowymi, takimi jak Konwencja Rady Europy o cyberprzestępczości („konwencja budapeszteńska”)⁴, Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko przestępczości zorganizowanej (UNTOC)⁵ i Konwencja Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC)⁶, oraz stanowi ich uzupełnienie.

¹ Europol, Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w Unii Europejskiej (SOCTA), 2025.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1543 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie europejskich nakazów wydania i europejskich nakazów zabezpieczenia dowodów elektronicznych w postępowaniu karnym oraz w postępowaniu karnym wykonawczym w związku z wykonaniem kar pozbawienia wolności (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 118, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1543/oj>) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1544 z dnia 12 lipca 2023 r. w sprawie zharmonizowanych przepisów dotyczących wskazywania wyznaczonych zakładów i ustanawiania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów elektronicznych w postępowaniach karnych (Dz.U. L 191 z 28.7.2023, s. 181, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2023/1544/oj>).

³ C.N.196.2025.TREATIES-XVIII.16 z dnia 13 maja 2025 r. (Otwarcie do podpisu).

⁴ CETS nr 185.

⁵ Dok. A/55/383. UE podpisała konwencję z Palermo w dniu 12 grudnia 2000 r. i ratyfikowała ją w dniu 21 maja 2004 r., a także ratyfikowała protokoły w sprawie przemytu i handlu ludźmi. Zob. 2004/579/WE: decyzja Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 69, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/579/oj>); 2006/616/WE: decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu przeciwko przemytowi migrantów drogą lądową, morską i powietrzną, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotyczącą tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania art. 179 i 181a Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 262 z 22.9.2006, s. 24, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/616/oj>) oraz 2006/619/WE: decyzja Rady z dnia 24 lipca 2006 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Protokołu o zapobieganiu, zwalczaniu oraz

Komisja negocjowała konwencję ONZ w imieniu Unii na podstawie decyzji Rady Unii Europejskiej („Rada”) z dnia 24 maja 2022 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej⁷.

Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło konwencję ONZ w dniu 24 grudnia 2024 r.⁸ Została ona otwarta do podpisu w Hanoi, Wietnam, dnia 25 października 2025 r. i wejdzie w życie po wyrażeniu przez 40 państw-stron zgody na związanie się konwencją zgodnie z postanowieniami art. 65 ust. 1 i 2. Dotychczas konwencję podpisało 87 państw, a trzy z nich wyraziły zgodę (Azerbejdżan, Katar i Wietnam).

W dniu 13 października 2025 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję Europejską i państwa członkowskie do podpisania konwencji ONZ⁹, co umożliwiło UE i 13 jej państwom członkowskim podpisanie konwencji podczas uroczystości składania podpisów. Dwa kolejne państwa członkowskie podpisały konwencję w czerwcu 2026 r., jedno w lipcu, a inne prowadzą działania w tym kierunku.

W dniu 11 grudnia 2025 r. Rada wyraziła zgodę co do zasady na decyzję Rady w sprawie zawarcia konwencji i przekazała zgodę Parlamentowi Europejskiemu w celu uzyskania jego zgody. Zgoda została udzielona dnia 20 maja 2026 r.¹⁰ W dniu 4 czerwca 2026 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą do zawarcia konwencji¹¹.

Rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ 79/243 przewidywała, że otwarty komitet ekspertów *ad hoc* ONZ, w ramach którego odbywały się rokowania w sprawie konwencji, będzie kontynuował prace z myślą o wynegocjowaniu projektu protokołu uzupełniającego konwencję, obejmującego między innymi, w stosownych przypadkach, dodatkowe przestępstwa. Było to częścią kompromisu, który umożliwił przyjęcie w drodze konsensusu ostatecznego tekstu konwencji na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych.

W celu wynegocjowania protokołu dodatkowego należy zwołać dwie sesje trwające po 10 dni, z których pierwsza odbędzie się w dniach 18–29 stycznia 2027 r., a druga w 2028 r.

Wynik negocjacji jest następnie przedkładany Konferencji Państw-Stron konwencji w celu rozpatrzenia i podjęcia dalszych działań, co jest uzależnione od przystąpienia do konwencji 60 państw.

Treść rezolucji nie przesądza o wyniku tych rokowań.

karaniu za handel ludźmi, w szczególności kobietami i dziećmi, uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, dotycząca tych postanowień protokołu, które są objęte zakresem zastosowania tytułu IV część III Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz.U. L 262 z 22.9.2006, s. 51, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2006/619/oj>).

⁶ Zbiór traktatów ONZ, tom 2349, s. 41; dok. A/58/422. UE podpisała UNCAC w dniu 15 września 2005 r. i ratyfikowała ją w dniu 12 listopada 2008 r. Zob. 2008/801/WE: decyzja Rady z dnia 25 września 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (Dz.U. L 287 z 29.10.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/801/oj>).

⁷ Decyzja Rady (UE) 2022/895 z dnia 24 maja 2022 r. w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji w imieniu Unii Europejskiej dotyczących kompleksowej konwencji międzynarodowej w sprawie przeciwdziałania wykorzystywaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych w celach przestępczych, ST/8796/2022/INIT, Dz.U. L 155 z 8.6.2022, s. 42, <http://data.europa.eu/eli/dec/2022/895/oj>.

⁸ Rezolucja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 24 grudnia 2024 r.; A/RES/79/243.

⁹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-12642-2025-INIT/pl/pdf>.

¹⁰ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/PV-10-2026-05-20-ITM-009-04_PL.html.

¹¹ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-9414-2026-INIT/pl/pdf>.

Dla UE i jej państw członkowskich kluczowe znaczenie ma jak najszybsze wejście w życie Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości, co będzie sprzyjać spójności wysiłków Unii w zwalczaniu cyberprzestępczości i innych form przestępczości na szczeblu globalnym oraz ułatwi współpracę między państwami-stronami będącymi państwami członkowskimi UE a państwami-stronami spoza UE, przy jednoczesnym zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony osób fizycznych. Należy zachęcać inne państwa do zakończenia procesu podpisania i ratyfikacji, aby umożliwić wejście konwencji w życie.

Chociaż UE powinna być przygotowana do zaangażowania się w kwestie merytoryczne związane z ewentualnym protokołem uzupełniającym, należy rozważyć stosowność takiego protokołu pod kątem oceny jego potencjalnej potrzeby, zalet i wykonalności. W przypadku podjęcia decyzji o kontynuowaniu negocjacji dotyczących treści w interesie Unii leży aktywny udział w negocjacjach w celu zachowania podstawowych wartości, celu i założeń konwencji, zapewnienia, aby każdy protokół dodatkowy, który może z nich wynikać, miał znaczącą wartość dodaną oraz aby był zgodny z Konwencją ONZ przeciwko cyberprzestępczości, międzynarodowym prawem publicznym i prawem Unii.

W związku z powyższym przedkłada się Radzie niniejsze zalecenie zgodnie z art. 218 TFUE w celu uzyskania upoważnienia do podjęcia rokowań w imieniu Unii Europejskiej w sprawie projektu protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości.

Niniejsze zalecenie ma na celu zapewnienie odpowiedniego udziału Unii Europejskiej w tych rokowaniach, ponieważ oczekuje się, że będą one dotyczyć elementów związanych z przepisami i kompetencjami UE, zwłaszcza w dziedzinie cyberprzestępczości. Art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że Unia ma wyłączną kompetencję „do zawierania umów międzynarodowych (...) w zakresie, w jakim ich zawarcie może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres”. Umowa międzynarodowa może wpływać na wspólne zasady lub zmieniać ich zakres w przypadku, gdy obszar objęty umową pokrywa się z prawodawstwem Unii lub jest objęty w znacznym stopniu prawem Unii. Ponadto, biorąc pod uwagę, że po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego Rada zezwoliła już na zawarcie konwencji ONZ, konwencja ONZ stanie się, po jej zawarciu przez UE i jej państwa członkowskie, wiążąca dla instytucji Unii i państw członkowskich zgodnie z art. 216 ust. 2 TFUE. Od momentu wejścia w życie konwencji ONZ jej postanowienia będą stanowić integralną część porządku prawnego Unii.

Ze względu na fakt, że rokowania będą dotyczyć kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii innych niż wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa (WPZiB), które mają być głównymi elementami ewentualnego protokołu, zespołowi negocjatorów powinna przewodniczyć Komisja. W kwestiach związanych z WPZiB, jeżeli takie wystąpią, rokowania w ramach zespołu prowadzi Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa. Główny negocjator z ramienia Komisji zapewni ogólną spójność umowy. Pod zwierzchnictwem głównego negocjatora służby Komisji będą odgrywać wiodącą rolę w odniesieniu do części przewidywanej umowy nieobjętych WPZiB, natomiast w odniesieniu do części przewidywanej umowy, które wchodzą w zakres WPZiB, wiodącą rolę odgrywać będzie ESDZ.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Walka z cyberprzestępczością jest priorytetem Unii Europejskiej, co Rada uznała w swoich strategicznych wytycznych z 2024 r. dotyczących planowania ustawodawczego

i operacyjnego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości¹², a Komisja w opracowanej w 2025 r. strategii ProtectEU: europejskiej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego, w której zapowiedziano działania UE mające na celu zwalczanie przestępczości internetowej i ułatwienie dostępu do dowodów cyfrowych w odniesieniu do wszystkich przestępstw, w tym za pośrednictwem międzynarodowych instrumentów wymiany informacji i dowodów, takie jak terminowe podpisanie i zawarcie konwencji ONZ. Komisja uznaje potrzebę dalszego rozwoju i wzmacniania zdolności organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości w tej dziedzinie oraz opracowania krajowych przepisów dotyczących cyberprzestępczości, jeżeli obowiązujące przepisy nie są wystarczające. Uznaje ona również potrzebę propagowania współpracy międzynarodowej w walce z cyberprzestępczością i wspiera szereg programów budowania potencjału w wielu krajach na całym świecie, w tym w krajach rozwijających się¹³. Komisja wspiera prace otwartej międzyrządowej grupy ekspertów (IEG)¹⁴, Komisji ONZ ds. Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości Sądownictwa Karnego, Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), komitetu Konwencji o cyberprzestępczości i innych organów. Oczekuje się, że rokowania w sprawie ewentualnego protokołu uzupełniającego będą dotyczyć wspólnych unijnych zasad zwalczania cyberprzestępczości i innych wspólnych zasad zwalczania przestępstw, które mogą być popełniane z wykorzystaniem systemów informacyjnych, takich jak terroryzm, handel ludźmi, nielegalny handel narkotykami, nielegalny handel bronią, pranie pieniędzy, korupcja i przestępczość zorganizowana. Oczekuje się, że zakresem rokowań objęte zostaną również środki proceduralne i środki współpracy w postępowaniu karnym. Rokowania powinny zapewnić, aby postanowienia ewentualnych protokołów uzupełniających do konwencji gwarantowały jak największą ochronę praw człowieka oraz aby państwa członkowskie mogły przestrzegać prawa UE.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Konwencja ONZ przeciwko cyberprzestępczości jest spójna z odpowiednimi zasadami i politykami Unii Europejskiej w zakresie zwalczania cyberprzestępczości oraz z odpowiednimi umowami dwustronnymi i wielostronnymi, których Unia Europejska jest już stroną (konwencja budapeszteńska, UNTOC, UNCAC itp.). Nie ma ona wpływu na inne obszary polityki Unii. Rokowania w sprawie ewentualnego przyszłego protokołu uzupełniającego konwencję ONZ będą zatem musiały również zapewnić taki sam poziom spójności i konsekwencji.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

- **Materialna podstawa prawna**

Art. 82 ust. 1 i 2 TFUE stanowią, że można przyjmować środki mające na celu ułatwianie współpracy między organami sądowymi lub równoważnymi organami państw członkowskich w ramach ścigania karnego i wykonywania orzeczeń. Art. 83 ust. 1 TFUE przewiduje ustanowienie norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw oraz kar

¹² Strategiczne wytyczne dotyczące planowania ustawodawczego i operacyjnego w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, 28 listopada 2024 r., pkt 19.

¹³ Zob. np. wzmocnione globalne działania na rzecz walki z cyberprzestępczością (GLACY-e), pod adresem <https://www.coe.int/en/web/cybercrime/glacy-e>.

¹⁴ 21 grudnia 2010 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję nr 65/230, w której zwróciło się do Komisji ds. Zapobiegania Przestępczości i Wymiaru Sprawiedliwości Sądownictwa Karnego o powołanie otwartej międzyrządowej grupy ekspertów w celu przeprowadzenia kompleksowego badania problemu cyberprzestępczości.

w dziedzinach szczególnie poważnej przestępczości o wymiarze transgranicznym, wynikających z rodzaju lub skutków tych przestępstw lub ze szczególnej potrzeby wspólnego ich zwalczania, takich jak przestępczość komputerowa.

- **Proceduralna podstawa prawna**

Art. 218 ust. 3 TFUE stanowi, że jeżeli przewidywana umowa nie dotyczy wyłącznie lub głównie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Komisja przedstawia swoje zalecenia Radzie. Rada przyjmuje decyzję upoważniającą do podjęcia rokowań i mianującą negocjatora Unii lub przewodniczącego zespołu negocjatorów Unii. Art. 218 ust. 4 TFUE stanowi, że Rada może kierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora i wyznaczyć specjalny komitet, z którym negocjator ma się konsultować. Komisja zaleca podjęcie rokowań w imieniu Unii w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie projektu protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości. Komisja powinna zostać mianowana na negocjatora. Proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie przewidywanej umowy jest art. 218 ust. 3 i 4 TFUE.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Jednostronne działanie nie stanowiłoby rozwiązania alternatywnego. Nie byłoby wystarczającą podstawą do współpracy z państwami niebędącymi członkami UE. Uniemożliwiłoby również UE przemawianie jednym głosem, a tym samym pozbawiłoby zarówno UE, jak i jej państwa członkowskie możliwości wywierania wpływu w rokowaniach, który okazał się skuteczny już podczas rokowań dotyczących konwencji ONZ. Przystąpienie do umowy wielostronnej, takiej jak ewentualny protokół do wynegocjowanej przez Unię konwencji ONZ, jest skuteczniejsze niż podejmowanie rokowań z poszczególnymi państwami niebędącymi członkami UE na poziomie dwustronnym.

- **Proporcjonalność**

Inicjatywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia zakładanych celów polityki.

- **Wybór instrumentu**

Niniejsze zalecenie dotyczące decyzji Rady zostaje przedłożone zgodnie z art. 218 ust. 3 i 4 TFUE, w którym przewidziano przyjęcie przez Radę decyzji upoważniającej do podjęcia rokowań i mianującej negocjatora ze strony Unii. Rada może również skierować wytyczne negocjacyjne do negocjatora. Nie istnieje żaden inny instrument prawny, który mógłby posłużyć do osiągnięcia celu wyrażonego w niniejszym zaleceniu.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

W dniu 1 lipca 2026 r. Komisja opublikowała na swojej stronie internetowej zaproszenie do zgłaszania uwag¹⁵ do zalecenia dotyczącego decyzji Rady w sprawie podjęcia rokowań, w imieniu Unii Europejskiej, w sprawie regulaminu Konferencji Państw-Stron oraz projektu

¹⁵ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/18472-Cybercrime-negotiation-of-procedural-rules-for-and-draft-protocol-to-the-United-Nations-Convention-against-Cybercrime_pl.

protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości, które to zaproszenie było dostępne przez cztery tygodnie.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W ramach przygotowań do rokowań Komisja wzięła pod uwagę opinie wyrażone przez ekspertów z państw członkowskich podczas dyskusji na forum odpowiednich grup roboczych Rady.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Rokowania prawdopodobnie obejmą elementy mogące mieć wpływ na prawa podstawowe, takie jak środki proceduralne w postępowaniu karnym, definicje przestępstw, które mogą stanowić podstawę wszczęcia postępowania karnego, lub dostęp do danych osobowych osoby uzyskanych w kontekście postępowania karnego. Przepisy, które mają być negocjowane, mogą mieć wpływ na przykład na prawo do rzetelnego procesu sądowego, prawo do prywatności i prawo do ochrony danych osobowych. Ponieważ żaden protokół uzupełniający nie powinien obniżać poziomu ochrony podstawowych praw i wolności w Unii, w przedmiotowej inicjatywie proponuje się dążenie do wysokiego poziomu ochrony podstawowych praw i wolności.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii. Państwa członkowskie UE mogą ponieść jednorazowe koszty wdrożenia konwencji po zakończeniu rokowań, choć na obecnym etapie określenie tych kosztów nie jest możliwe, ponieważ rokowania jeszcze się w pełni nie rozpoczęły.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Oczekuje się, że rokowania w sprawie projektu protokołu będą trwały do 2028 r., po czym może nastąpić podpisanie i zawarcie protokołu. W ramach inicjatywy proponuje się prowadzenie procesu negocjacyjnego, który jest otwarty, integracyjny i przejrzysty.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przepisy zalecenia upoważniają Komisję do podjęcia i prowadzenia rokowań w imieniu Unii w sprawie protokołu dodatkowego do konwencji. W załączniku wyszczególniono wytyczne negocjacyjne i wyznaczono ogólne cele, do których należy dążyć podczas rokowań. W wytycznych negocjacyjnych określono również cele merytoryczne, które należy osiągnąć podczas rokowań w odniesieniu do projektu protokołu. Ponadto w wytycznych negocjacyjnych sprecyzowano procedurę negocjacyjną, której ma przestrzegać Komisja, w szczególności w odniesieniu do regularnych informacji, które mają być przekazywane Radzie.

DECYZJA RADY

upoważniająca do uczestnictwa w rokowaniach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych, w imieniu Unii Europejskiej, dotyczących projektu protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 82 ust. 1 i 2 oraz jego art. 83 ust. 1 w związku z art. 218 ust. 3 i 4,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 24 grudnia 2024 r. Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych przyjęło rezolucję A/RES/79/243 w sprawie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości pt. „Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw”; postanowiono, że komitet *ad hoc* będzie kontynuował prace, odpowiednio, zgodnie z rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego 74/247 i 75/282, w dążeniu do wynegocjowania projektu protokołu uzupełniającego konwencję, dotyczącego między innymi, w stosownych przypadkach, dodatkowych przestępstw, oraz że w tym celu zwołane zostaną dwie sesje trwające po 10 dni, z których pierwsza odbędzie się dwa lata po przyjęciu konwencji przez Zgromadzenie Ogólne, a druga w następnym roku kalendarzowym, odpowiednio w Wiedniu i Nowym Jorku, w celu przedłożenia wyników Konferencji Państw Stron konwencji do rozpatrzenia i podjęcia dalszych działań, zgodnie z art. 57 ust. 5 lit. g), art. 61 i 62 konwencji.
- (2) Treść ewentualnego protokołu uzupełniającego do Konwencji ONZ przeciwko cyberprzestępczości może wpływać na wspólne przepisy unijne lub zmieniać ich zakres.
- (3) W celu ochrony integralności prawa Unii oraz zapewnienia spójności przepisów prawa międzynarodowego i prawa Unii konieczne jest, aby Komisja, wraz z państwami członkowskimi, uczestniczyła w rokowaniach dotyczących protokołu uzupełniającego Konwencję ONZ przeciwko cyberprzestępczości w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii określonych w Traktatach.
- (4) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla określonego w Traktatach podziału kompetencji między Unią a jej państwami członkowskimi, dla udziału państw członkowskich w rokowaniach dotyczących protokołu uzupełniającego konwencję ONZ zgodnie z zasadą lojalnej współpracy oraz dla wszelkich późniejszych decyzji o zawarciu, podpisaniu lub ratyfikowaniu takiego protokołu.
- (5) Wytyczne negocjacyjne określone w załączniku do niniejszej decyzji są skierowane do Komisji i mogą, w stosownych przypadkach, zostać zmienione lub rozwinięte, w zależności od przebiegu rokowań.

- (6) Zgodnie z zasadą lojalnej współpracy Komisja i państwa członkowskie powinny ściśle współpracować w procesie negocjacyjnym, w tym regularnie kontaktując się z ekspertami i przedstawicielami państw członkowskich w Nowym Jorku i Wiedniu.
- (7) Zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu [...] r.
- (8) [Zgodnie z art. 3 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Irlandia powiadomiła [pismem z dnia...,] o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszej decyzji] lub [zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.]
- (9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Królestwa Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Królestwo Danii nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (10) Unia powinna uczestniczyć w rokowaniach w sprawie ewentualnego protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do udziału w negocjacjach w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie protokołu uzupełniającego Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko cyberprzestępczości pt. „Wzmocnienie współpracy międzynarodowej w zakresie zwalczania określonych przestępstw popełnianych za pomocą systemów technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz wymiany materiału dowodowego w formie elektronicznej w odniesieniu do poważnych przestępstw”, w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres kompetencji Unii.

Artykuł 2

Na negocjatora Unii zostaje niniejszym wyznaczona Komisja.

Artykuł 3

Wytyczne negocjacyjne określone w załączniku do niniejszej decyzji są niniejszym skierowane do Komisji.

Artykuł 4

Negocjacje są prowadzone w konsultacji z Grupą Roboczą ds. Współpracy w Sprawach Karnych, która zostaje niniejszym wyznaczona jako specjalny komitet w rozumieniu art. 218 ust. 4 TFUE.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*